

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 40Odi/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201221
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricie Kepeňová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3120201221.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Patricií Kepeňovou v spore žalobcu: K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX H. J. I. XXX, občan N. republiky právne zastúpeného: JUDr. Matej Valjent, advokát so sídlom kancelárie Jesenského 232, 958 01 Partizánske proti žalovanému: Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. cesta XXX/X, XXX XX U., občan N. republiky právne zastúpený: Mgr. Martin Spišiak, advokát so sídlom kancelárie Jesenského 233/1, 958 01 Partizánske, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 07.02.2020 domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného: Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. cesta XXX/X, XXX XX U. pre nepoctivý zámer, V žalobe uviedol, že Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06. augusta 2019, sp. zn. 38OdK/539/2019, IČS: 3119206242, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 155/2019 dňa 13. augusta 2019, rozhodol okrem iného o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného - dlžníka: Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. cesta XXX/X, XXX XX U.; ustanovil správca JUDr. Karola Porubčina a oddĺžil žalovaného - dlžníka tak, že ho zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Správca zverejnil v Obchodnom vestníku č. 198/2019 dňa 14. októbra 2019 oznámenie, že sa konkurz končí, nakoľko bolo zistené, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Žalobca si v konkurznom konaní prihlásil svoju pohľadávku voči žalovanému ako dlžníkovi vo výške celkom 8 708,03 eura, ktorú správca a ani žiadny iný veriteľ nepoprel. Pohľadávka žalobcu bola judikovaná Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-310 zo dňa 26.06.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-317 zo dňa 26.06.2019, ktorými zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi 7.667,-eur spolu s 2 % ročným úrokom z omeškania od 30.10.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 38,40 %. Žalobcom prihlásená pohľadávka nebola uspokojená ani len čiastočne a to z dôvodu, že žalovaný nemal žiadny majetok, pričom žalobcovi nie je známa skutočnosť, či mal žalovaný aj iných veriteľov, ich počet a ani celkovú výšku prihlásených pohľadávok. Dôvod nepoctivého zámeru žalovaného žalobca videl v nasledovnom: žalobca dal do pozornosti celkové konanie a úmysel žalovaného, pričom jeho úmysel a celý životný štýl bol postavený na tom, že nebude pracovať, bude žiť z cudzích finančných prostriedkov, požičať si peniaze a následne využije inštitút osobného bankrotu a formou oddĺženia sa zbaví celých svojich dlhov (záväzkov). Uvedené nepochybne preukazuje jednoznačný úmysel žalovaného už pri požičaní finančných prostriedkov od žalobcu tieto nevrátiť. Podľa názoru žalobcu žalovaný nemusel byť až taký nemajetný a to z dôvodu, že žalovaný ponúkal v rámci civilného sporového konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/23/2012 návrh

na mimosúdne urovanie sporu a to tak, že mu ponúkal jednorazové finančné vyrovnanie v sume 5.000,- eur, s čím však žalobca so zreteľom na celkové finančné prostriedky, ktoré požičal žalovanému nesúhlasil. Dôvody pre zrušenie oddĺženia žalovaného videl konkrétne v naplnení ustanovenia § 166g ods. 2 písm. g) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom) a § 166g ods. 2 písm. e) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh). Žalovaný nikdy nepracoval, aj napriek tomu, že miera nezamestnanosti tak v tomto regióne ako aj celkovo je pod úrovňou piatich percent, a teda nič nebránilo žalovaného živiť sa poctivo a na svoj život si zarábať prácou, za ktorú by poberal mzdu. Žalovaný je dlhodobo nemajetný, nevlastnil a ani nevlastní ani žiadny majetok vyššej hodnoty, mal exekúcie, nikdy nemal záujem zamestnať sa, pracovať, získať nejaký majetok, a pod. Z celkového postoja a správania žalovaného nepochybne vyplýva, že nikdy nemal poctivý zámer na oddĺženie. Poukázal na nález Ústavného súdu SR z 10. januára 2017, sp. zn. III. ÚS 570/2016, podľa ktorého: „Pri rozhodovaní o oddĺžení je hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka - fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov. Posudzovanie podmienky poctivého zámeru dlžníka vynaložiť primerané úsilie na uspokojenie svojich veriteľov nemôže byť posudzované len z hľadiska formálneho plnenia povinností dlžníka počas konkurzného konania. Súd konajúci o oddĺžení musí zohľadniť všetky aspekty konkrétneho prípadu.“. Žiadal, aby súd v súlade s ustanovením § 166g ods. 3 ZKR prihliadal na žalovaného prísnejšie pri posudzovaní skutočností ovplyvňujúcich jeho poctivý zámer, nakoľko je podnikateľom, kt. má skúsenosti s podnikaním. Navrhol, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 07.07.2020 uviedol, že, že postupom podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov využil právo dané zákonom, pri postupe využil možnosť a požiadal v súlade so zákonom o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci Centrum právnej pomoci, ktorá mu po posúdení žiadosti bola priznaná. Pri spisovaní všetkých žiadostí a listín konal v dobrom úmysle a v dobrej viere a všetky skutočnosti, ktoré uviedol boli pravdivé. Uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38Odk/539/2019-22 zo dňa 06.08.2019 právoplatné a vykonateľné dňa 14.08.2019 považuje za správne, vydané po riadnom posúdení skutkového stavu a teda zákonné. Uviedol, že nasledovné tvrdenie žalobcu v žalobe sa nezakladá na pravde: „jeho úmysel a celý životný štýl bol postavený na tom, že nebude pracovať, bude žiť z cudzích finančných prostriedkov, požičovať si peniaze a následne využije inštitút osobného bankrotu a formou oddĺženia sa zbaví celých svojich dlhov (záväzkov). Uvedené nepochybne preukazuje jednoznačný úmysel žalovaného už pri požičaní finančných prostriedkov od žalobcu tieto nevrátiť. Podľa názoru žalobcu žalovaný nemusel byť až taký nemajetný a to z dôvodu, že žalovaný ponúkal v rámci civilného sporového konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/23/2012 návrh na mimosúdne urovanie sporu a to tak, že mu ponúkal jednorazové finančné vyrovnanie v sume 5.000.- eur, s čím však žalobca so zreteľom na celkové finančné prostriedky, ktoré požičal žalovanému nesúhlasil“, uviedol, že citované tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde. V spore, vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/23/2012 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplata sumy 24.667.- eur s príslušenstvom. Súd prebiehal od podania žaloby dňa 26.06.2012 až do 26.06.2019 a súd prvej inštancie vyhlásil v spore postupne tri rozsudky. Uviedol, že právnym titulom uplatňovanej pohľadávky žalobcu bola zmluva o pôžičke, pričom ako žalovaný tvrdil, že peniaze od žalobcu dostal na podnikanie z titulu zmluvy o tichom spoločenstve. Vec sa právoplatne skončila až na odvolacom Krajskom súde Trenčín a to vyhlásením rozsudku dňa 26.06.2019, keď odvolací súd už po tretíkrát zrušil rozsudok prvostupňového súdu a sám vo veci rozhodol tak, že zmenil tretí rozsudok prvostupňového súdu zaviazal ho ako žalovaného zaplatiť žalobcovi 7.667,- eur spolu s2% ročným úrokom z omeškania od 30.10.2012 do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Odvolací súd teda v prevažnej časti sporu vyhovel jeho odvolaniu, zamietol žalobu v časti 17.000,- eur a potvrdil existenciu zmluvy o tichom spoločenstve a iba v menšej časti žaloby vyhovel žalobe žalobcu a časti 7.667,- eur potvrdil. Mal za to, že okrem iných skutočností možno z Rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/23/2019 zistiť i nepravdivosť tvrdenia žalobcu, že: „bude žiť z cudzích finančných prostriedkov, požičovať si peniaze a následne využije inštitút osobného bankrotu a formou oddĺženia sa zbaví celých svojich dlhov (záväzkov)“. Ak súd potvrdil existenciu zmluvy o tichom spoločenstve i keď ju žalobca nevedel alebo nechcel súdu predložiť a z tohto titulu žalobu v podstatnej prevažujúcej časti zamietol potvrdil, že citované tvrdenie žalobcu je nepravdivé, pretože žalovaný v rozhodnom čase podnikal na základe živnostenského oprávnenia a sám žalobca sa na jeho

podnikaní podieľal lege artis ako tichý spoločník. Uviedol, že tvrdenia žalobcu o jeho snád' až záhaľčivom spôsobe života sú nepodložené a klamlivé. Rovnako tvrdenie o ponúkanom mimosúdnom vyrovnaní vo výške 5.000,- eur je nepravdivé. Ak niekedy spomínal v rámci diskusie nejaké vyrovnanie, bola to upomienka žalobcovi, že ak malo prísť medzi nimi k finančnému vyrovnaníu, malo sa tak stať v rámci vyporiadania zmluvy o tichom spoločenstve, ktorej existenciu žalobca kontinuálne z jemu neznámych dôvodov popieral a ktorej existenciu potvrdil odvolací súd. Dal do pozornosti, že žalobca na neho podal v roku 2011 na OR PZ Partizánske trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu podvodu. Vec bola vedená pod ČVS:ORP-291/OEK-PE-2011 a oznámenie bolo uznesením vyšetrovateľa PZ odmietnuté ako nedôvodné, pričom aj sťažnosť proti tomuto uzneseníu prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske zamietol. Centrom právnej pomoci, pomocou ktorého spisoval žiadosť o konkurz, bol upozornený, aby pravdivo opísal všetkých svojich veriteľov, lebo opomenutie niektorého z nich je porušením zákona a preto uviedol všetkých svojich veriteľov. Vo vzťahu k žalobcovi v konkurznom konaní uviedol výšku žalovanej pohľadávky v zmysle petitu žaloby, nemohol teda konať s nepoctivým zámerom. Žalobu žalobcu považoval za nepodloženú, bazírujúcu na klamlivých a nepotvrdených tvrdeniach, podanú v zlom a šikanóznom úmysle a navrhol ju zamietnuť.

3. Žalobca označil nasledovné dôkazy: výpis z obchodného vestníka číslo 155/2019 zo dňa 13.08.2019 (č. l. 5-6); výpis z obchodného vestníka číslo 198/2019 zo dňa 14.10.2019 (č. l. 7); Rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/23/2012-231 zo dňa 08.11.2018 (č. l. 8-11); Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-310 zo dňa 26.06.2019 (č. l. 12-18); Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-317 zo dňa 27.06.2019 (č. l. 19); výpis zo živnostenského registra č. 340-26210 (č. l. 42), zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38OdK/539/2019 Zoznam veriteľov (č. l. 7 pripojeného spisu), prihlášky veriteľov, resp. zoznam veriteľov (34-44).

4. Žalovaný označil nasledovné dôkazy: zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/23/2012 (ktorého súčasťou sú aj spisy Krajského súdu v Trenčíne) - Rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/23/2012-112 zo dňa 22.01.2015, Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/313/2015-133 zo dňa 16.12.2015, Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/55/2017-209 zo dňa 28.02.2018, Rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/23/2012-165 zo dňa 11.10.2016; zo spisu Okresného riaditeľstva PZ Partizánske sp. zn. ČVS:ORP-291/OEK-PE-2011 - trestné oznámenie žalobcu zo dňa 10.10.2011 doručené Okresnej prokuratúre Partizánske dňa 28.10.2011 (č. l. 2-4 pripojeného spisu), zmluvu o tichom spoločenstve zo dňa 09.02.2009 (č. l. 5-7 pripojeného spisu), zápisnicu o trestnom oznámení - doplnenie zo dňa 01.12.2011 (č. l. 20-21 pripojeného spisu), zápisnicu o výsluchu podozrivého - pred začatím trestného stíhania zo dňa 21.11.2011 (č. l. 23-25 pripojeného spisu), Uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí trestného oznámenia zo dňa 06.12.2011 (č. l. 51-52 pripojeného spisu), Uznesenie prokurátora o zamietnutí sťažnosti zo dňa 04.01.2011 (posledné dve strany pripojeného spisu); Potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyz. osoby za rok 2018, 2011, 2010, 2008-dodatočné (č. l. 66-69); oznámenie o pozastavení prevádzkovania živnosti 26.09.2011 (č. l. 70); potvrdenie ÚPSVaR zo dňa 17.03.2021 (č. l. 71); peňažný denník z 25.03.2021 (č. l. 72, 73); rámcovú zmluvu o poskytnutí služby zo dňa 02.09.2020 (č. l. 81-84); faktúru č. 9/2020 zo dňa 10.01.2020 (č. l. 85); faktúru 008/2020 zo dňa 31.08.2020 (č. l. 86); faktúru 007/2020 zo dňa 31.07.2020 (č. l. 87); dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 14.01.2020 (č. l. 88); faktúru zo dňa 31.03.2020 (č. l. 89); faktúru 002/2020 zo dňa 29.02.2020 (č. l. 90); faktúru 001/2020 zo dňa 31.01.2020 (č. l. 91); Odpoveď Sociálnej poisťovne pobočka Topoľčany zo dňa 29.10.2021 (č. l. 99); zo správcovského spisu správcu JUDr. Karola Porubčina - Podrobnú správu o priebehu konkurzu zo dňa 09.10.2019 (č. l. 131); podrobnú správu o priebehu konkurzu správcu JUDr. Karola Porubčina zo dňa 17.12.2021 so sumárnym zoznamom pohľadávok (č. l. 192-194); Dodatočné Daňové priznanie za rok 2008 (č. l. 198-203); Daňové priznanie žalovaného za rok 2010 s 2x rodným listom (č. l. 205-211); Daňové priznanie žalovaného za rok 2010 - Zoznam vydaných faktúr s úhradami (č. l. 212); Daňové priznanie žalovaného za rok 2010 - Súčty a obraty (č. l. 213); Daňové priznanie žalovaného za rok 2010 - Peňažný denník (č. l. 214, 215); Daňové priznanie žalovaného za rok 2011 s 2x rodným listom, oznámením o pozastavení prevádzkovania živnosti a potvrdením ÚPSVaR Partizánske (č. l. 217-223); Daňové priznanie žalovaného za rok 2011 - Súčty a obraty (č. l. 225); Daňové priznanie žalovaného za rok 2020 (č. l. 227-235); Daňové priznanie žalovaného za rok 2020 - peňažný denník (č. l. 236-237); Potvrdenie Sociálnej poisťovne pobočka Topoľčany zo dňa 27.12.2021 (č. l. 238); Zmluva o dielo žalovaného so spoločnosťou Lüftungsmontage Nedanovce zo dňa 17.12.2021 (č. l. 239-241); formulár (č. l. 256-257); preukaz oprávňujúci žalovaného vstúpiť na stavbu (č. l. 258); fotografia stavby (č. l. 259); zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn.

38OdK/539/2019 rozhodnutie (č. I. 2 pripojeného spisu), indikatívna informácia z CRE (č. I. 3 pripojeného spisu), životopis dlžníka (č. I. 5 pripojeného spisu), uznesenie súdu (č. I. 21 pripojeného spisu).

5. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu všetkých vyššie uvedených listinných dôkazov, pričom výsluch žalovaného nebol stranami sporu navrhovaný a návrh na výsluch žalobcu bol žalovanou stranou odvolaný.

6. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca má voči žalovanému pohľadávku, ktorá bola priznaná exekučným titulom: Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/23/2012-231 zo dňa 08.11.2018 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-310 zo dňa 26.06.2019 s v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-317 zo dňa 27.06.2019; že žalovaný bol oddĺžený formou konkurzu uznesením č. k. 38OdK/539/2019-21 zo dňa 06.08.2019 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 155/2019 dňa 13.08.2019 s účinkami 14.08.2019.

7. Z Rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/23/2012-231 zo dňa 08.11.2018 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-310 zo dňa 26.06.2019 s v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-317 zo dňa 27.06.2019, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi výške 7.667,- eur s príslušenstvom vyplýva, že ako právny titul priznanej pohľadávky bol v konaní súdmi posúdený ako bezdôvodné obohatenie, pričom tvrdenia žalobcu o pôžičke neboli preukázané (bod 10. a 22. odôvodnenia Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-310 zo dňa 26.06.2019). Z bodu 8. odôvodnenia Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/23/2019-310 zo dňa 26.06.2019 vyplýva, že odvolací súd mal v konaní za preukázané, že žalobca odovzdal žalovanému peňažné prostriedky v rôznych sumách podľa potrieb podnikania žalovaného v priebehu roku 2009, spolu v celkovej výške 24.667,- eur. Ako právny titul tejto sumy odvolací súd posúdil v časti 17.000,- eur ako vklad tichého spoločníka Romana G. (syna žalobcu, ktorého žalobca zastupoval na základe splnomocnenia) a v časti 7.667,- eur (24.667 - 17.000 = 7.667) ako bezdôvodné obohatenie.

8. Z pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Partizánske sp. zn. ČVS:ORP-291/OEK-PE-2011 vyplýva, že žalobca finančné prostriedky žalovanému odovzdal za účelom otvorenia záložne, ktorú skutočne žalovaný aj otvoril v obchodných priestoroch, ktoré za týmto účelom prenajal od obchodnej spoločnosti DUKAS s.r.o. Priestory žalovaný zrekonštruoval pre potreby záložne a zakúpil vybavenie spolu s kamerovým systémom a alarmom. Doklady spojené s nákladmi na záložňu doložil žalovaný k zápisnici o výsluchu. Záložňa bola v prevádzke asi rok. Žalobca sa sporadicky cca raz za týždeň, resp. dva v záložni pýtal na jej chod, pričom nezistil väčšie závady. Ziskovosť záložne, nebolo možné vopred predpokladať. Po zistení, že zisk záložne nebude stačiť pre dve osoby, došlo k dohode, že žalovaný si ponechá záložňu a vložené peniaze vráti žalobcovi. Prevádzka záložne bola ku koncu roka 2009 ukončená. Žalovaný pozastavil svoju živnosť, pričom výsledok hospodárenia záložne riadne zakomponoval do daňového priznania za rok 2009.

9. Z podrobnej správy o priebehu konkurzu správcu JUDr. Karola Porubčina zo dňa 17.12.2021 so sumárnym zoznamom pohľadávok (č. I. 192-194) vyplýva, že dlžník podľa predloženého zoznamu majetku ku dňu vyhlásenia konkurzu nebol vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku, hnutel'ného majetku alebo iného majetku, ktorý podlieha konkurznému konaniu. Dopytom na Dopravný inšpektorát správca zistil, že dlžník bol vlastníkom osobného motorového vozidla Škoda 105 L/-/AA sedan, farba biela, VIN: TMB10M00LE2844784, vyradené z evidencie od 26.10.2011 a motorového vozidla BMW 523i./-/, AA sedan, farba zelená metalíza tmavá, dátum ukončenia vzťahu 23.11.2007. V doplnenom zozname majetku zo dňa 03.09.2019 dlžník uviedol, že nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, hnutel'ný majetok, práva ani pohľadávky, dar, dedenie alebo výhru alebo majetok o ktorom by mal vedieť. Súčasne uviedol, že si je vedomý následkov plynúcich z uvedenia nepravdivých údajov v doplnenom zozname majetku (podpis dlžníka je osvedčený). Dopytom na Geodetický a kartografický ústav so sídlom v Bratislave správca zistil, že v databáze informačného systému katastra nehnuteľnosti nebol nájdený nehnuteľný majetok evidovaný na dlžníka. Dňa 02.09.2019 o 10:00 hod. sa v kancelárii správcu konalo úvodne stretnutie s dlžníkom, na ktorom bol dlžník poučený o priebehu konkurzného konania, o poctivom zámere podľa § 166g ZKR ako aj o ustanoveniach podľa § 166g ods. 2 ZKR, kedy dlžník nemá poctivý zámer; o trestnoprávných následkoch nesplnenia správcem uložených povinností podľa Trestného zákona. Dlžník uviedol, že v čase vyhlásenia konkurzu bol evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie. Uviedol, že do zoznamu veriteľov uviedol všetkých veriteľov o ktorých vie a to aj vrátane veriteľov FO. Na základe uvedeného a v spojení s predloženým zoznamu veriteľov dňa

19.08.2019 správca zaslal veriteľom fyzickým osobám, na adresy uvedené v zozname veriteľov: oznam o vyhlásení konkurzu na dlžníka s výzvou na prihlásenie svojich pohľadávok u správcu. Do konkurzu si svoju pohľadávku prihlásil dňa 19.09.2019 žalobca v celkovej výške 8 708,03 eura. Do konkurzu sa prihlásili nasledovní veritelia: Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava s celkovou výškou prihlásenej pohľadávky 2 504,82 eura; Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, 29 augusta 8-10, 813 63 Bratislava s celkovou výškou prihlásenej pohľadávky 308,96 eura; SR - Krajský súd Bratislava, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava s celkovou výškou prihlásenej pohľadávky 469,56 eura; žalobca s celkovou výškou prihlásenej pohľadávky 8 708,03 eura. Na úvodnom stretnutí bol dlžníkovi odovzdaný rovnopis uznesenia o vyhlásení konkurzu, sp. zn. 38OdK/539/2019-21 zo dňa 06.08.2019 s vyznačenou doložkou právoplatnosti, čo dlžník potvrdil vlastnoručným podpisom do zápisnice z úvodného stretnutia. Podrobná správa o priebehu konkurzného konania so zoznamom pohľadávok bola predložená konkurznému súdu dňa 09.10.2019. Po vyhotovení súpisu majetku konkurznej podstaty podľa zoznamu predloženého dlžníkom, informácii od dlžníka a iných osôb, ako aj vlastných zistení a šetrení správca zistil, že do všeobecnej podstaty, ako ani do oddelenej podstaty nebol zaradený žiaden majetok dlžníka. Na základe uvedeného zverejnil v Obchodnom vestníku OV č. 198/2019 dňa 14.10.2019 Oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. V zmysle § 167 ods. 1 ZoKR druhá veta, oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje.

10. Zo životopisu žalovaného (č. I. 5 pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 38OdK/539/2019), Uznesenia vyšetrovateľa o odmietnutí trestného oznámenia zo dňa 06.12.2011 (č. I. 51-52 pripojeného vyšetrovacieho spisu) a listinných dôkazov nachádzajúcich sa na č. I. 66-73, 78-92, 99, 198-203, 205-210, 214-215, 223-224, 227-237 (Potvrdení o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyz. osoby oznámenia o pozastavení prevádzkovania živnosti 26.09.2011, potvrdenia UPSVaR zo dňa 17.03.2021; peňažného denníka z 25.03.2021, rámcovej zmluvy o poskytnutí služby zo dňa 02.09.2020, faktúr, dohody o pracovnej činnosti zo dňa 14.01.2020, Odpovede Sociálnej poisťovne pobočka Topoľčany zo dňa 29.10.2021, Dodatočného daňového priznania za rok 2008, Daňových priznaní žalovaného, Potvrdenia Sociálnej poisťovne pobočka Topoľčany zo dňa 27.12.2021, Zmluvy o dielo žalovaného so spoločnosťou Lüftungsmontage Nedanovce zo dňa 17.12.2021, preukazu oprávňujúceho žalovaného vstúpiť na stavbu, formuláru, fotografia stavby súd zistil, že žalovaný od 01.07.1996 do 27.10.2004 striedavo zamestnaný a evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, od 27.10.2004 do 31.12.2007 dobrovoľne nezamestnaný, pričom pracoval v zahraničí, od roku 2008 do 26.09.2011 bol SZČO, 26.09.2011 do 01.12.2013 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, od 01.07.2011 do 30.06.2012 SZČO, 02.12.2013 do 31.12.2017 práca v zahraničí, v roku 2018 SZČO (daňové priznanie), od 19.07.2018 do 13.01.2020 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, od 15.01.2020 do 16.04.2020 zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti, v roku 2020 a 2021 vykonával činnosť na základe zmlúv o vykonaní práce, od 01.07.2021 SZČO, od 03.01.2022 práca v zahraničí.

11. Zo zoznamu veriteľov (ako príloha k návrhu na vyhlásenie konkurzu formou oddĺženia) vyplýva, že žalovaný uviedol nasledovných veriteľov: K. G., O. A., M. E., S. E., F. Justitia Slovakia s. r. o., Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, O. X., K. X., Slovak Telwkom, a.s., Solvenská konsolidačná, a.s., Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, Tatra banka, a.s., Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Všeobecná úverová banka, a.s..

12. Z identifikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií (ako príloha k návrhu na vyhlásenie konkurzu formou oddĺženia) vyplýva, že ku dňu 19.07.2019 bolo na majetok žalovaného vedených 12 exekúcií.

13. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

14. Podľa § 192 CSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

15. Podľa § 166e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZKR), o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze

alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú o ktoré dlhy ide.

16. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

17. Podľa § 166d ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

18. Podľa § 166d ods. 2 ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä ak: a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty súd neprihliada, b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada, c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať, e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár, j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa, k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci, l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

19. Podľa § 166g ods. 3 ZKR súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

20. Podľa § 166g ods. 4 ZKR súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

21. Súd v prvom rade skúmal splnenie procesných podmienok. Žalobca je aktívne legitimovaným na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR. Uznesenie č. k. 38OdK/539/2019-21 zo dňa 06.08.2019 o vyhlásení konkurzu na majetok Žalovaného bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 155/2019 dňa 13.08.2019 s účinkami 14.08.2019. Šesťročná lehota na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia začala plynúť dňom 15.08.2019. Žalobca podal žalobu dňa 07.02.2020, teda v zákonnej lehote.

22. Ďalej súd skúmal, či v danom prípade boli naplnené znaky konania dlžníka - žalovaného s nepoctivým zámerom. Účelom návrhu zákona č. 377/2016 Z. z., ktorým sa zaviedol pojem osobný bankrot je riešenie

úpadku fyzických osôb, ktorý predstavuje v Slovenskej republike významný ekonomicko-sociálny problém. Významným predpokladom na možnosť uchádzať sa v oddlžení je platobná neschopnosť dlžníka. Tá sa predpokladá. Ide však o domnienku vyvrátiteľnú. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa. Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne. Obe vymedzenia sú v zásade postavené na demonštratívnych enumeráciách prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má, resp. kedy ho nemá. Kontrolu poctivého zámeru môže iniciovať v zásade každý veriteľ, ktorý je oddlžením dotknutý. Žaloba sa uplatňuje voči dlžníkovi, resp. voči jeho dedičom. Ustanovuje sa taktiež lehota na uplatnenie žaloby. Pozitívne rozhodnutie o zrušení oddlżenia má účinky erga omnes. Ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale bol vedený pomocnými kritériami úvah, jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu, a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životné skúsenosti.

23. Účelom oddlżenia podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov (ďalej len ZKR) nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ktoré hoci riadne prihlásené i zistené boli v konkurze uspokojené iba čiastočne. Účelom oddlżenia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.01.2017 Sp. zn. III. ÚS 570/2016).

24. Medzi stranami vznikol spor o nepoctivom zámere žalovaného ako dlžníka v konkurznom konaní. Žalobca počas prebiehajúceho súdneho konania zdôrazňoval splnenie podmienok na zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. e) a g) ZKR celkovým konaním a úmyslom žalovaného, ktorého úmysel a celý životný štýl bol podľa názoru žalobcu postavený na tom, že nebude pracovať, bude žiť z cudzích finančných prostriedkov, požičiavať si peniaze a následne využije inštitút osobného bankrotu a formou oddlżenia sa zbaví celých svojich dlhov (záväzkov). Uvedené podľa názoru žalobcu nepochybne preukazuje jednoznačný úmysel žalovaného už pri požití finančných prostriedkov od žalobcu tieto nevrátiť. Žalobca je toho názoru, že žalovaný nemusel byť až taký nemajetný a to z dôvodu, že žalovaný ponúkal žalobcovi v rámci civilného sporového konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/23/2012 mimosúdne urovnanie sporu tak, že mu ponúkal jednorazové finančné vyrovnanie v sume 5.000,- eur. Tvrdil, že žalovaný nikdy nepracoval, aj napriek tomu, že miera nezamestnanosti tak v tomto regióne ako aj celkovo je pod úrovňou piatich percent, a teda nič nebránilo žalovaného žiť sa poctivo a na svoj život si zarábať prácou, za ktorú by poberal mzdu. Žalovaný je dlhodobo nemajetný, nevlastnil a ani nevlastní ani žiadny majetok vyššej hodnoty, mal exekúcie, nikdy nemal záujem zamestnať sa, pracovať, získať nejaký majetok, a pod. Má za to, že z celkového postoja a správania žalovaného nepochybne vyplýva, že nikdy nemal poctivý zámer na oddlžení.

25. Súd dáva do pozornosti, že v zmysle ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR spočíva bremeno dôkazu, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer, na žalobcovi.

26. Žalobca v konaní vychádzal z prísne formálneho výkladu ustanovenia § 166g ods. 2 písm. e) a g) ZKR, ktoré je nielen v rozpore so zámerom zákonodarcu, ale takýto výklad by nebol ústavno konformný. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky Sp. zn. III. ÚS 72/2010, v ktorom ústavný súd vyslovil názor, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálnemu zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že aj keby boli formálne splnené podmienky definujúce nepoctivý zámer, čo v danom prípade nie sú, v záujme spravodlivého a ústavno konformného výkladu súd musí vec posúdiť komplexne a

prihliadnuť na zámer zákonodarcu. Súd vedený týmito úvahami dospel k záveru, že posudzovanie otázky naplnenia znakov nepoctivého zámeru nezávisia len od naplnenia dikcie zákona a mechanického posudzovania, ale zákonodarca kladie dôraz na komplexné posudzovanie každého prípadu osobitne, zohľadňujúc osobitosti individuálnych skutočností, čo vyplýva nielen z ustanovenia § 166g ods. 1, ale aj demonštratívnej povahy ustanovenia § 166g ods. 2 a tzv. priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ustanovení § 166g ods. 3 a 4 ZKR. S poukazom na vyššie uvedené súd pristúpil k posúdeniu každého žalobcom tvrdeného a preukazovaného dôvodu, pre ktorý podľa názoru žalobcu možno oddĺženie žalovaného zrušiť.

27. Žalobca preukazoval dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. e) a g) ZKR celkovým konaním a úmyslom žalovaného, ktorého úmysel a celý životný štýl bol podľa názoru žalobcu postavený na tom, že nebude pracovať, bude žiť z cudzích finančných prostriedkov, požíčať si peniaze a následne využije inštitút osobného bankrotu a formou oddĺženia sa zbaví celých svojich dlhov (záväzkov). Uvedené podľa názoru žalobcu nepochybne preukazuje jednoznačný úmysel žalovaného už pri požičaní finančných prostriedkov od žalobcu tieto nevrátiť. Žalobca je toho názoru, že žalovaný nemusel byť až taký nemajetný a to z dôvodu, že žalovaný ponúkal žalobcovi v rámci civilného sporového konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/23/2012 mimosúdne urovanie sporu tak, že mu ponúkal jednorazové finančné vyrovnanie v sume 5.000,- eur. Tvrdil, že žalovaný nikdy nepracoval, aj napriek tomu, že miera nezamestnanosti tak v tomto regióne ako aj celkovo je pod úrovňou piatich percent, a teda nič nebránilo žalovaného žiť sa poctivo a na svoj život si zarábať prácou, za ktorú by poberal mzdu. Žalovaný je dlhodobo nemajetný, nevlastnil a ani nevlastní ani žiadny majetok vyššej hodnoty, mal exekúcie, nikdy nemal záujem zamestnať sa, pracovať, získať nejaký majetok, a pod. Mal za to, že z celkového postoja a správania žalovaného nepochybne vyplýva, že nikdy nemal poctivý zámer na oddĺženie.

28. 1. Uvádzané dôvody nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, a podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, žalobca podľa názoru súdu nepreukázal.

28. 2. Žalobcom tvrdené a preukazované skutočnosti podľa názoru súdu nepreukazujú také správanie sa dlžníka pred podaním návrhu, z ktorého by bolo možné usúdiť úmyselné privedenie sa do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh ani z ktorého by bolo možné usúdiť, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Zákonná úprava oddĺženia sa dostala do právneho poriadku Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.01.2006 (povolenie oddĺženia so skúšobnou dobou troch rokov a následné oddĺženie), pričom k výraznej zmene - zjednodušeniu právnej úpravy došlo s účinnosťou od 01.03.2017 (oddĺženie bez skúšobnej doby, súčasne s vyhlásením konkurzu). Zo samotnej skutočnosti, že žalovaný má dlhy voči viacerým veriteľom, ktoré boli judikované a vymáhané priebežne od roku 2009 bez ďalšieho neznamená, že sa žalovaný zadlžil, resp. neuhrádzal svoje dlhy riadne a včas, s úmyslom podať v budúcnosti návrh na konkurz a oddĺženie a dlh nesplatiť vôbec.

28. 3. Ako vyplýva z bodu 7. odôvodnenia, pohľadávka žalobcu bola v konaní Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/23/2012 posúdená ako bezdôvodné obohatenie, tvrdenie žalobcu, že medzi stranami sporu bola uzavretá pôžička, nebol preukázaný. Tvrdenie žalobcu o úmysle žalovaného, pôžičkou sa priviesť do platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na oddĺženie preto neobstojí. Podľa názoru súdu nemožno logicky vidieť úmysel žalovaného priviesť sa do platobnej neschopnosti prijatím sumy 7.667,- eur ako bezdôvodného obohatenia, nakoľko okolností a sled udalostí vyplývajúcich z pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Partizánske sp. zn. ČVS:ORP-291/OEK-PE-2011, opísaných v bode 11. odôvodnenia, nemožno posudzovať ako účelové konanie, majúce za cieľ požičať si finančné prostriedky od žalobcu s vopred daným úmyslom podať návrh na konkurz a oddĺženie. Rovnako súd nemal za preukázané, že by sa žalovaný úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že dôkazné bremeno znáša veriteľ. Skutočnosti vyplývajúce z pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Partizánske sp. zn. ČVS:ORP-291/OEK-PE-2011, opísané v bode 8. odôvodnenia a listinné dôkazy opísané v bode 10. odôvodnenia nepreukazujú tvrdenie žalobcu o úmysle žalovaného nepracovať, žiť z cudzích finančných prostriedkov, požíčať si peniaze a osobným bankrotom sa zbaviť všetkých

dlhov. Z uvedených dôkazov vyplýva, že žalovaný bol v čase od 01.07.1996 do 27.10.2004 striedavo zamestnaný a evidovaný ako uchádzač o zamestnanie; od 27.10.2004 do 31.12.2007 bol dobrovoľne nezamestnaný; od roku 2008 do 01.12.2013 podnikal ako fyzická osoba, pričom v čase od 26.09.2011 do 01.12.2013 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie s pozastavenou podnikateľskou činnosťou; od 02.12.2013 do 30.06.2018 pracoval v Rakúskej republike; od roku 2018 doposiaľ (s výnimkou pol roka od 01.01.2021 do 30.06.2021) striedavo podnikal ako fyzická osoba, bol zamestnaný a evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Od 03.01.2022 pracuje v zahraničí. Nie je preto podľa názoru súdu možné ustáliť, že sa žalovaný vo svojom produktívnom veku v rozhodnom období, kedy vznikla pohľadávka žalobcu, práci úmyselne vyhýbal a vyhýba. Súd dáva do pozornosti, že v prípade špekulatívneho neprijatia pracovnej ponuky by bol žalovaný z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený, nemožno potom bez ďalšieho tvrdiť, že žalovaný nemal záujem sa zamestnať, resp. bol v evidencii špekulatívne.

28. 4. Súd má za preukázané, že cieľom a zámerom vzťahov medzi stranami sporu bola určitá forma participácie žalobcu na podnikaní žalovaného, ktorá však nedostala právny rámec a podklad. Sám žalobca v konaní pod sp. zn. ČVS:ORP-291/OEK-PE-2011 tvrdil, že sa o podnikanie a podnikateľský zámer žalovaného zaujímal, finančné prostriedky žalovanému poskytoval v jeho súvislosti, pričom žalovaný skutočne podnikateľský zámer uskutočnil. Sám tvrdil, že úspech podnikateľského zámeru nebol vopred predvídateľný a po jeho neúspešnom ukončení sa strany sporu dohodli na vypořádání. V žiadnom prípade žalobca nepreukázal, že žalovaný si od neho finančné prostriedky požičal.

28. 5. Skutočnosť, že žalovaný ponúkal žalobcovi v rámci civilného sporového konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/23/2012 mimosúdne urovnanie sporu jednorazovým finančným vyrovnaním v sume 5.000,- eur, nemá žiaden vplyv na posúdenie poctivého zámeru žalovaného pri oddĺžení. V kontexte predmetného súdneho konania sa jednalo o predmet sporu - ustálenie výšky pohľadávky o ktorej sa jednalo, z čoho v žiadnom prípade nemožno vyvodit' záver, že žalovaný takouto sumou v hotovosti aj skutočne disponoval.

28. 6. Na základe uvedeného sa súd nestotožňuje s argumentáciou žalobcu a má za to, že žalobca zákonný dôvod nepoctivého zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. e) ani g) ZKR tvrdenými skutočnosťami, ani listinnými dôkazmi nepreukázal.

29. Poctivý zámer súd skúma v rovine správania sa dlžníka po podaní návrhu na konkurz a oddĺženie (oddĺžovacie konanie). Správanie posudzuje v rovine ekonomickej, osobných pomerov a podľa súčinnosti poskytnutej v oddĺžovacom konaní. Súd zvažuje celkové správanie sa dlžníka po oddĺžení, či využil novú šancu alebo pokračuje v zadlžovaní. Pri nepoctivom zámere súd skúma správanie sa dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní, pričom skúma naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty ustanovenia § 166g ods. 2 ZKR. Súd v žalobcom popísanom a v konaní preukázanom správaní žalovaného nevidí ani iný dôvod, pre ktorý by mohol uzavrieť, že žalovaný mal pri oddĺžení nepoctivý zámer.

30. V konaní neboli žalobcom tvrdené ani preukazované žiadne dôvody, pre ktoré by súd v súlade s ustanovením § 166g ods. 3 ZKR mal prihliadať na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného prísnejšie, alebo miernejšie. Žalobca v žalobe len vycitoval ustanovenia § 166g ods. 3 a 4 ZKR. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca má skúsenosti s podnikaním, preto by súd na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer žalovaného mohol prihliadať prísnejšie, v tomto prípade však ani prísnejší pohľad na zistené skutočnosti a správanie sa žalovaného nič nemení za závere súdu, že nepoctivý zámer žalovaného pri jeho oddĺžení nebol preukázaný.

31. Vychádzajúc z vyššie prezentovaných a uvedených úvah dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia podmienok pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného. Vyhodnotením dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Súd preto žalobu zamietol ako podanú nedôvodne.

32. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalovaný v konaní plne úspešný, keďže súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, priznal mu voči neúspešnému žalobcovi právo na

plnú náhradu trov konania. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave v dvoch rovnopisoch (§ 356 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.